

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 P, AMERIKÁBAN 1 DOLLÁR, EGYES SZÁM 20 FILLÉR.

Beszámoló a konferenciáról!

Csodálatos napok! Mintha a menny közelebb jött volna és üdvözítő Urunk szeretetteljesebben mosolygott volna reánk. A szeretet csodálatos kapcsolatának varázsa alatt voltunk.

— Este 8 óra van a Református templom ragyogó kivilágításban zsufolásig megtelt. Körülbelül 400 lélek várja a történelmüket. Methodista püspök, konferencia és még hozzá a református templomban! Mindenesetre érdekesnek ígérkezik.

Az ajtó nyílik, belép a kis csapat élükön Dr. Nuelsen püspök ur magas szikár alakjával. A püspök ur a szószék padja felé siet és benne rövid fohász után helyet foglal. A harmonium néhány akordja után felhangzik a „Beh régen vérezelt szegény magyar” kezdetű ének. Majd Schmidt János a dombóvári gyülekezet predikátora imádkozik és felolvassa a 100 zsoltárt. Karének következik mely után a 9 Zsolt. 12 vers alapján a dombóvári gyülekezet predikátora meleg szavakkal üdvözli a konferenciát és szívbéli örömének ad kifejezést a református egyház testvéries jóindulata felett, amellyel templomát eme ünnepélyes alkalomra rendelkezésünkre bocsátotta.

Utána Jákob szuperintendens ur mond köszönetet a református egyház prezsbiteriumának és lelkészének a vendégszeretetért; örömét fejezi ki a református egyház felekezetieskedésen felüli szeretetért és kívánja, hogy bár mindenhol hasonló testvéries viszony alakulhatna ki. A 118. Zsolt. 1. vers alapján üdvözli e missió konferencia nevében a püspök urat és az egybegyülteket.

Schmidt Jánosné szóló éneke után Eöry

Szabó Dezső református lelkész ur szólalt fel és meleg szavakban üdvözli püspök urat és az egybegyült konferenciát a református egyház nevében. Szavaiból kisugárzik a testvéri szeretet melegé. Örömmel bocsátotta rendelkezésünkre a templomot, mert ezáltal is az Ur szent ügyének akart szolgálni.

Az evangélikus egyház lelkésze Cséry Lajos ur üdvözlését az ismert szentirási igékhez fűzi: „Az igaz pedig az ő hite által él. Rámutat arra, hogy mint kovász és mint a föld sava kell munkálkodnunk egyházunkban.

Konrad György felsőmocsoládi ref. lelkész rövid üdvözlésében annak az óhajának ad kifejezést, hogy püspök ur jelenléte valamint az egész konferencia magyar hazánknak áldására legyen.

Szép karének után Dr. Nuelsen püspök ur szól az egybegyültekhez. Szívélyes köszönetet mond a dombóvári ref. lelkész urnak és az egyházközségnek, amely templomát a konferencia rendelkezésére bocsátotta. Evvel a ténnyel tágkebliségéről és melegszívűségéről tett bizonyosságot a hitközség vezetőjükkal az élükön. Rámutat egyházunknak a lutheránus és református egyházzal való rokonságára. A Wesley testvérek Luther munkája által nyertek világosságot és pedig az egyik Luthernek a római másika galatia levélhez írott előszava által. Whitefield György a methodizmus harmadik alapítója pedig a kalvini egyháznak volt tagja. Méltatta a magyar nép történelmi missióját, amit az elmúlt évszázadokban a nyugatai kultúra és keresztyénség érdekében illetve védelmében betöltött. A mai este a

keresztyénségben uralkodó modern szellemről tesz bizonyosságot. Voltak idők, amikor a különböző keresztyén egyházak életében és tanításaikban az őket elválasztó momentumok álltak előtérben. Ma figyelmünk arra irányul, ami összeköt bennünket. Ebben nagy része van a mindinkább erősödő hitetlenségnek, amely az összes egyházakat egységes állásfoglalásra készíti. A különböző egyházakat, mint a test különböző tagjait kell tekintenünk, amelyeket összetart az egy fej. Mindegyiknek megvan a maga különösebb feladata. A mi feladatunk a személyes üdvbizonyosság lehetőségének és szükségességének hirdetése és evvel a charizmával nem mások ellen, hanem velük karöltve akarunk az egyetemes keresztyénségnek szolgálni.

Schmidt Jánosné szóló éneke, Konrád György lelkész imája után az ünnepség a Himnusz éneklésével ért véget.

Pénteken reggel a Bezerédi-utcai imateremben 9 órakor urvacsorai istentisztelet után, amelyet Püspök ur vezetett a hivatalos megbeszélések következtek. Este 8 órai kezdettel pedig istentisztelet volt melyen Hess Károly winterhuri (Svájc) predikátor tartott bibliamagyarázatot a „Megváltásnak csodálatos ereje életünkben” címen. Kedves kjs epizód volt a vasárnapi iskolás gyermekek üdvözlése, akik „Az Isten szeretet” kezdetű ének éneklése közben kis nemzeti zászlókkal libasorban jöttek a terembe és mindegyik közülök egynek egynek a vendégek közül rövidke üdvözlő vers kíséretében az épület és imaterem fényképét adta át nemzeti szalaggal díszítve.

Szombaton délelőtt püspök ur bibliamagyarázata után délig folytak a hivatalos megbeszélések. Délután 3 órakor és este 8 órakor pedig Döbröközön volt istentisztelet.

Vasárnap délelőtt 10 órakor ünnepi istentisztelet volt, melyet Dr. Nuelsen püspök ur tartott. Az istentisztelet keretében négy diakonisa lett felavatva. Az igehirdetést kivonatossan lapunk más helyén közöljük. Az istentisztelet végén püspök ur felolvasta a beosztási jegyzéket, amely semmi változást a predikátorok beosztását illetőleg nem hozott.

Délután 3 órakor bizonyoságtévő istentisztelet volt este 8 órakor pedig evangelizáció.

Mindnyájan ujult erővel tértünk vissza a munkába, hogy felvegyük a küzdelmet a sötétség fejedelme és a bűn ellen, hogy az Ur mennél előbb eljőjön.

Sekundus.

A hívő lélek szeme nem néz másra irigykedve, gyűlölködve és kritizálva.

Kivonatok Fenelon tanításaiból.

IX.

Isten munkája bennünk, hogy teremtetésünk céljához vissza vezessen.

Eleinte Isten külsőkép munkálkodott rajtunk; fokozatosan elszakított bennünket a teremtményektől, amiket törvénye ellenére tulságosan szerettünk. Istennek a külső munkája ámbár felette szükséges, hogy az épületnek alapját megvesse mégis annak csekély részét képezi. Istennek belső munkája jóllehet láthatatlan összehasonlíthatlanul nagyobb, nehezebb és csodálatosabb!

Jön egy idő, amikor Isten, amikor bennünket a teremtményekhez való ragaszkodástól megszabadított, bensőnkben kezd munkálkodni, hogy minket önmagunktól tegyen szabaddá. Most már nem idegen dolgokat vesz el tőlünk; elszakítja tőlünk az én-í önszeretetünk középpontját. Ezért az én-ért szerettünk mindent; és épen ez én-t üldözi Isten szünet nélkül és kérlelhetetlenül. Ha valakitől gyermekeit veszik el, rossz bánásmód vele szemben; de semmi ez ahhoz ha lenyuzzák bőrét és levagdadják húását, úgy hogy a végén csak a csontváz marad. Ha levágod a fának ágait az nem hal ki, hanem inkább megerősödik dusabb ágakat hajtván; de ha a törzset és gyökereket támadod meg kiszárad az. Istennek jóindulatu akarata pedig hogy mi így elhaljunk a magunk számára.

Mennél jobban csökkentjük és megöldököljük érzeink külső működését, annál jobban megtanulja a lélek ismerni és becsülni saját erényeit. A maga idejében azután Isten elkünket a gyökerében támadja meg elvévén tőle az önszeretetet és önzésnek meg a maradékát is. És ekkor külső ellenséggel szemben nem bizunk többé lelkünk erejében, hanem erő-ségünk saját gyengeségünkben lesz. Meglátjuk önmagunkat és megijedünk a képtől amit látunk. A multnak minden hibája újból elénk tűnik és új hibákat fedezünk fel, melyeknek létezését eddig nem sejtettük. Nem támaszunk többé buzgóságunk és bátorságunk, amikben eddig bizakodtunk. Lehanyatlanak szárnyaink megszomorodunk mindhalálíg miként Jézus megszomorodott. Ami megmarad semmi más, mint az akarat semmire nem támaszkodni és Istent mindenben feltétel nélkül munkálni hagyni. Sőt eközben még ez akarat létezésének vigaszát is nélkülözzük, mert nem ismerjük fel. Mert nem megfontolt akarat ez, hanem öntudaton alóli, minden önzés hiányával és annál rejtettebb mennél mélyebben gyökerezik a lélekben. Ebben a helyzetben Isten minden szükségeről gondoskodik, hogy a lelket önmagától szabadá

tegye. Fokozatosan levetkezteti egymásután elvévén ruhadarabjait amibe burkolódzott.

E levetkeztetésnek utolsó szakasza a legérzékenyebben érint bennünket. Noha a kabát több mint az ing az alsó ruha, elvétele sokkal érzékenyebben érint bennünket, mint a felső. Mert mialatt a felsők elvételnek avval vigasztaljuk magunkat, hogy az alsók megmaradnak, de ha az utóbbiak is elvételnek nem marad más hátra csak keserűség, mezeitelenség és szegény.

Azú kérdező talán, hogy miben áll ezen levetkeztetés; ezt nem tudom néked megmondani. Ez az emberek egyénisége szerint különböző. Mindegyik az ő kívánságai és Isten tervei szerint szenved. Nagyon sokféle dologhoz ragaszkodunk anélkül, hogy erről tudomásunk volna; csak akkor érezzük, hogy mennyire ragaszkodunk hozzájuk, ha elvételnek tőlünk. Épúgy mint csak akkor érzem, hogy hájam van ha meghuzzák. Isten fokozatosan mutatja meg ami bennünk van, amikről addig teljesen tájékozatlanok voltunk és magunk is csodálkozunk, hogy erényeink között hibákat találunk amelyekre magunkat soha képeseknek nem tartottuk volna.

Eme megfosztás nem úgy történik, mint ahogy azt elképzeljük. Amire várunk az nem ér bennünket készületlenül és a legritkább esetben alkalmas arra, hogy az „én“-t megöldökölje. Isten egész váratlan dolgokkal lep meg bennünket. Gyakran kicsiség, vagy kicsiségek azok, amelyek mélyen sebeznek és az önszeretetet a legérzékenyebben érintik és a kegyelemdőfést megadják.

Isten nem ad a léleknek tökéletes és maradandó nyugalmat amíg hajlékonya és simulékonyá lesz. Egyik alkalommal nyíltan kell beszélnie máskor hallgatnia kell. Egyszer dicséretet, máskor dorgálást kell elfogadnunk szó nélkül. Megadással kell tűrnie határozatlanságát, gyengeségét, nyugtalanságát egész csekély dolgokban; türelemmel és önmegerőltetéssel beszélni lelkeket saját kívánsága és kilátástalan eredmény ellenére: önmagát pedig Istentávolban és lelki s szárazságban érezni. Ime néhány a belső szenvedésekből, amelyek reánk zudulnak, de van egyéb más számtalan, amit Isten saját belátása szerint kioszt.

Ne mondja senki, hogy üres beképzések ezek. Kétkelhetünk e abban, hogy Isten a lélekben közvetlenül munkálkodik? hogy úgy munkálkodik, hogy a lélek önmaga számára elhaljon? Hogy miután a durvább szenvedélyek elnyomatták az önszeretetnek finomabb forrásait támadja meg, különösen azoknál a lelkeknél, akik magukat fenntartás nélkül kiszolgáltatták Isten munkájának? Mennél jobban meg

akarja őket tisztítani annál több belső munkát végez rajtuk. A világnak hiányzik a szeme, hogy ezeket a megpróbáltatásokat lássa, mert a világ vak, bölcsesége halott, nem egyeztethető össze az igazságnak lelkeivel. Az apostol az mondja: Kicsoda tudja Isten dolgait, csak Istennek lelke, mert a Lélek vizsgálja Istennek mélységeit is. (I. Kor. 2, 10-11.)

Kezdetben úgy vagyunk mint a gyermek Sámuel, aki még az Urat nem ismerte; mikor az Ur hívta azt gondolta, hogy Eli hívja aki azt mondotta neki, hogy álmódott mert senki sem szólt hozzá. Ép így vagyunk mi is azt gondoljuk, hogy az egész csak beképzelés. És nagyon gyakran azt mondják lelki tanácsadóink, hogy álmódottunk és feküdjünk újra vissza. De Isten nem hagy bennünket és felébreszt, amíg meghalljuk amit mondani akar.

Ha látomások, kinyilatkoztatások, csodák és más dolgok az igazság tanai ellen lennének nagyon helyes lenne, ha magunkat általa nem hagynánk feltartóztatni. De ha Isten bizonyos fokig elvezetett a lélek szabadságára és azután belső meggyőződésünkkel válik, hogy bizonyos ártatlan dolgokat kíván még tőlünk, ami csak azt célozza, hogy még mélyebben elhaljunk tévedés e az ha eme indulatoknak engedünk?

A készség eme indulatoknak engedni viszi legjobban előre a lelket. Akik elég bölcsék hozzá nem sokat fontolgatni hamarosan bámulatos fejlődést mutatnak fel. Mások okoskodnak és mindég találnak mentéseket, hogy e belső vezetőnek ne engedjenek. Akarnak de mégsem; bizonyítékokat akarnak, emberektől kérnek tanácsot, hogy azok mentesítsék őket a cselekvéstől amit megtenni amugy sem akarnak és félnek. Minden lépésnél megállnak és visszatekin-tenek; eltikkadnak határozatlanságukban és elhidegülnek Isten lelkétől. Először megszorítják habozásukkal és lassúságukkal; majd pedig valódi ellenállásukkal akadályozzák és végül állandó engedellenségükkel elűzik.

Vége köv.

Az asztali ima.

A kegyes argoniai király Alfonso aki a 15 században élt, szomoruan tapasztalta, hogy udvarának ifju népe asztalhoz ül anélkül, hogy kezét imára kulcsolná és Istennek az adományokért köszönetet mondana. Elhatározta tehát, hogy az ifju udvari embereket megleckézteti.

Egy meghatározott napon meghívta őket udvari lakomára. Amint az ételeket felszolgálták, az ifjak buzgón láttak hozzá az evés

hez anélkül, hogy asztali imájukat elvégezték volna. Egyszerre nagy csodálkozásukra egy rongyos koldus lépett a terembe s minden további nélkül leült az asztalhoz és elkezdett enni és inni . . .

Az udvaroncok csodálkozva néztek a királyra és várták, hogy parancsot ad az arcátlan kidobására. A király azonban figyelmen kívül hagyta a különleges vendéget aki evett amennyit akart. Mikor végre jólakott nagy lármával felemelkedett székéről és a köszönetnek egyetlen szava nélkül és anélkül, hogy a király előtt magát meghajtotta volna elhagyta a termet.

Az udvaroncok megbotránkozva susogták egymás között: Micsoda szemtelen durvakamasz! Hogyan hagyhatta a király, viselkedését büntetés nélkül.

„Úgy“ mondá a király, ez embernek viselkedése megbotránkoztat és nem tetszik néktek! De uraim, a tietek se sokkal jobb! Istennel szemben épúgy tesztek mint e koldus. Leültetek az asztalhoz és jóllaktatok, anélkül, hogy Istennek az adományokért köszönetet mondtatok volna, aki pedig a mindennapi kenyeret adja néktek. Felkeltetek az asztaltól anélkül, hogy magatokat előtte meghajtottátok volna!

Nem vonatkozik e rád is a királynak eme figyelmeztetése?

Dr. Nuelsen püspök ur beszéde a diakonisa avatás előtt.

Luk. 1. 74-75.

Dicső dolog a megváltás. Ennek átélését sóvárogja a világ öntudatlanul bár. Sokan azonban nincsenek tisztában a megváltás céljával. Azt hiszik, hogy a megváltás abban áll, hogy szünet nélkül énekeljünk, örvendezzünk és béke, boldogságban töltsük napjainkat. A megváltás nem ezért történt, hanem a szolgálatra. Jézus azért jött, hogy szolgáljon. A tanítvány pedig nem lehet különb a mesternél. Mi is a szolgálatra váltattunk meg Nem léphetünk Isten szolgálatába mielőtt multunk rendezve nincs és épen ezért a megváltás egyik része a megváltás a bűn terhétől. Feltételezzük hogy felavatandó diakoniszáink ebben részesültek. Jézus vére befedezte bűneiket.

A megváltás másik része a szabadítás a bűn hatalmatól. Rettenetes nagyhatalom a bűn. Saulus próbálta tőle szabadulni és a parancsolatokat betartani, de be kellett vallania, hogy nem a jót cselekszi amit akar, hanem a rosszat, amit nem akar. Erről tettek bizonyosságot Luther és Wesley is. Németországban van egyik kisebb városban egy gyönyörű villa, amelyet annak idején

tulajdonosa iszákos fiára azon feltétellel hagyott, hogy a villa az övé lesz. de csak akkor, ha legalább egy esztendeig megtartoztatja magát, hogy egy csepp szeszes italt nem iszik. A villa nagyon kecses volt, az ifju újból és újból próbálta azt megszerezni, de multak az évek és az illető meghalt anélkül, hogy a villa birtokába jutott volna. Nem tudta, hogy van megváltás, szabadítás a bűntől. Az apostol szól a hozzánk tapadó bűnről. És épen ez a hozzánk tapadó bűn az akadálya annak, hogy elnyerjük a koronát. Az apostol életünket a versenyfutóhoz hasonlítja, aki hogy nyertes legyen minden tehertől szabaddá teszi magát és a ruházatban a legkönnyebbet ölti fel. A bűn az ami kimerit bennünket és hányan hordják mégis azt! Ezért olyan hasznavehetetlen, gyümölcstelen és szomorú soknak élete, mert nem engedte magát szabaddá tenni a bűntől. De mi az oka, hogy az ember tudja, hogy a bűn őt akadályozza és mégsem hagyja magát szabaddá tenni. Ha talán a durvább bűnöktől szabadul is; de vannak egész finom bűnök mint az önzés, haszonlesés, renyheség, irigység stb. amiktől nem tud szabadulni és ennek oka a vastag „Én“. Szolgálni csak az tud igazán, aki az én-től szabaddá lett. Az emberektől való félelem is ennek az ének tulajdonítható. Az Ur mindezekről meg akar váltani, Ne félj, hangzik feléd szava. De hogy teljesen megvédhessen szükséges, hogy életeteket teljesen birja. Ha életeteket odaadjátok elég erős, hogy megóvjon minden veszély közepette, de kívánja is, hogy mint megváltottak teljes életünkkel neki szolgáljunk. Istennek azonban csak úgy szolgálhatunk ha embereknek szolgálunk, akiket látunk. Minden emberi szolgálatnak alapja a szeretet kell, hogy legyen. Egyedül a szeretet képes bennünket önzetlen szolgálatra. És mennyi alkalom van szolgálni. Mennyi a testi és lelki beteg, akik a mi szolgálatainkra reá vannak utalva. És senkinek sincs több alkalma szolgálni és több kötelezettsége a szolgálatra mint a diakoniszának és prédikátornak, Vessük mélyen emlékezetünkbe, hogy a megváltás célja nem érzések, örömek hanem szolgálat.

És mikor a jelenlevő diakoniszákat felavatjuk a szolgálatra, szeretném felavatni a jelenlevő prédikátorokat a szolgálatra, de szeretném a jelenlevőket is mind felavatni erre a célra. Ha én nem is tehetem ezt mindegyikkel, de közöttünk az Ur, Ő elvégzi. És akik itt vagyunk, amikor innen távozzunk menjünk mindnyájan mint az Urnak felavatottai, mint akik készek a szolgálatra és örvendezésünk lesz a szolgálatra és az Ur békessége be fogja tölteni a mi sziveinket mint, akik megváltattunk a szolgálatra.

A napkeleti bölcsek.

V. A visszatérés.

„Más úton tértek vissza hazájukba.“

Nem csak az út volt más, amelyen mentek, ők maguk is mások voltak.

Minden esetre tanulságokat vittek magukkal haza. Amit az angyal éjjel álmukban mondott nekik, az lerántotta szemükről a leplet. Meg volt fejte számukra a jeruzsálemi tartózkodás nyomott, kínzó hangulata s a nagy öröm oka, amelyet a csillag megpillantásakor éreztek. Heródes minden dicsőségét gyilkos bűnnel, vérrrel fertőzve látták. A papok és írástudók minden tudása kiszáradt kulként meredt reájuk s undorral fordultak el attól az élet vizének forrása felé. Mert látták az életnek forrását és ittak belőle. Más emberek lettek. Amikor elindultak, azt gondolták, hogy a király környezetében sokra fogják értékelni adományait: az aranyat, tömjént és mirrhát s most azt kérték Istentől, hogy a szándékot tekintse meg csupán, amellyel hálájuknak kifejezést akartak adni s bocsássa meg nekik a gondolatot, hogy ők valamit adhatnának az élő, mindeneket teremtő Istennek. Mert most megösmerték az égnek kincsét és dicsőségét. Amikor eljöttek, büszkéek voltak kissé tudományukra, hogy fel tudták ismerni a király születésének jelét. De azóta a saját bölcsességük tévútra vitte őket s érezték, hogy nem ők keresték meg újra a csillagot, hanem az találta meg őket. Teljes tehetetlenségben, álomban feküdvén: akkor szólt hozzájuk az Isten és nem volt különbség aközött, ahogy az Isten hozzájuk szólt és aközött, ahogy a legtudatlanabb emberhez is szólhatott volna. Mióta nagy örömmel meglátták a csillagot, azóta tudták, mit jelent alázatosan, gyermeki szívvvel követni Isten intéseit. Más úton tértek vissza hazájukba.

Más úton más szívben kincset vittek haza magukkal. Ez a kincs az élő Istennek a jelenléte volt. Isten bennük lakott. Az a kis gyermek elkísérte őket. Mert az a kis gyermek nem volt olyan, mint más gyermekek. Az a gyermek szent titok volt, melyet pecsét őriz, amíg meg nem nyílik. Előttük le pattant a pecsét azon a csudálatos találkozáson. Mint a pásztorok előtt is, akiknek történetét halották, rés nyílt meg a mennyben és beláthattak a dicsőségbe. Egy kis gyermeket küldött az Isten megmenteni a világot. Egy kicsiny gyermek a királyok királya. Heródes gyilkos hatalmát kigúnyolja a gyermek: föld és pokol hatalmánál nagyobb e gyermek hatalma. Ime a megfejttet isteni titok: emberi erő nélkül szabadít meg az Isten. Szégyeljük az aranyat, tömjént és mirrhát, melyet Eléje raktunk. De ime mégsem!

Ránéz a gyermek és megörül neki. Mert visszasugárzik róla a saját szeretete. És a mi hálánk az Ő dicsfényében átváltozik égi arannyá.

Józan.

Látogatás a Tábor-Üdülőben Budakeszin.

A Békeharang olvasói és a gyülekezeteink tagjai bizonyára igen keveset tudnak arról a munkáról, amely ma jelenleg Budakeszin a mi Tábor-Üdülőnkben folyik. Azok pedig, akiknek van némi tudomásuk róla, főképp régi tapasztalatok és értesülések alapján, nem volt módjukban a munka új irányairól értesülni.

Ezeket az új irányokat úgy értem, hogy Üdülőnk célkitűzései alkalmazkodtak ahhoz a gazdasági válsághoz, mely bennünket is érintett. A régi Tábor-Üdülőnknek új programot kellett adni, teljesen átszervezni s e munkának a sikere a mostani Igazgatóság érdemének tudható be. Aki konkrét eredményeket akar, az ne sajnálja a fáradságot és látogassa meg mai formájában az Üdülőt. Addig is, míg a látogatás megtörténne, vesünk egy pillantást az Üdülő életébe.

Az idei tavasz egyik rügyfakasztó szép délelőttjén utnak eredtünk egyik prédikátor testvérünkkel Budakeszi felé. Egész délelőtt élveztük a pompás budai hegyek ózondús levegőjét és már délre hajló időben megérkeztünk az Üdülőbe. Mintha csak menetrendszerűen futottunk volna be, ott éppen az ebédhez készülődtek. A szives fogadtatás és az ebéd elköltése után, mindjárt elindultunk az Üdülő körületekintésére, ahol a kedves Jakob igazgató ur kalauzolásával minden látnivalót megtekinthettünk. Legelőször a szanatóriumot látogattuk meg a példátlan tisztaságában és rendjében. Mindenütt a legnagyobb rend és csín uralkodása a diakonissza-testvérnőink buzgóságát tanúsítja. Azt hiszem ez a betegekre csak jó hatással lehet és ez már maga a fél-üdültség benyomását kell. Ami a betegeket illeti azok főképp az állami betegsegélyző-intézmények ide beutalt betegei. Tudniillik az Üdülőnk és az állami betegsegélyző-intézetek szerződéses viszonyban állanak egymással, így lehetővé van téve számunkra az Üdülőnkben télen-nyáron betegekkel foglalkozni. Ezen kapcsolatok megteremtésében nagy része van Jakob igazgató és dr. Hajnal főorvos urnak.

A szanatóriumból azután az epileptikus és gyengeelméjű gyerekek menhelyébe mentünk. Az ittlévő gyerekek száma 47. Felejthetetlen élmény volt az, amikor Jakob igazgató ur meglepetésként ezen gyerekek iskolájába vezetett be. A gyengeelméjű gyer-

mekek ilyenirányu foglalkoztatása egészen ujkeletű, mégis el kellett ismernünk azt az eredményt, amelyet e rövid idő alatt Elluska tanítónénijüknek sikerült elérni. Egyszerű olvasás, számolás, írás és torna, stb. az amivel ilyen eredményt elértek. Azt hisszük, hogy ezen céltudatos, fiatalos törekvéssel, pedagógiai türelemmel még több eredményt is csálhat ki e gyermekekből. A márciusi hazafias ünnepélyt egy 21. számból álló műsorral ünnepelték meg. Ez az eredmény magáért beszél.

Sajnos a mi időnk nagyon hamar lejárt és nekünk haza kellett sietni, miután mindent megnéztünk Hálás szívvel megköszöntük a szives vendéglátást, és nagyon örültünk látottak és hallottak felett. A budakeszii munka sok nehézségen ment már át, mi hisszük, hogy a jelenlegi munka mely most esik túl a kibontakozás virágzásán, ezuttal sok örömet és áldást fog hozni még számunkra. Sok hálával tartozunk Jakob igazgató urnak, aki fáradhatatlan buzgalommal dolgozott és dolgozik ma is a diakonisszáival karöltve, hogy a Tábor-Üdülő igazi célkitűzéseinek megfeleljen és hogy a magyar methodista misszió létjogosultságának bizony-sága legyen a lélek-mentés terén.

Márkus M.

A pünkösdi szellem.

I.

Az utóbbi években meglehetősen tért hódított nálunk az u. n. pünkösdimus. A hívő gyülekezeteknek nagy károkat okozva. A bárány köntösét veszik magukra azoknak vezetői, szeretetet színelve igyekeznek megnyerni egy a gyülekezetek vezetőit, valamint azok tagjait. A Szentlélek teljességének bírást színlelik, beszélnek érthetetlen nyelveken, amiket sem maguk sem más megmagyarázni nem tud, mert különböző nyelveknek keveréke és azt hirdetik, hogy senki más nem bírja a Szentlelket, csak aki idegen nyelveken szól, mert meg vagyon írva akik hisznek ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket üznek; uj nyelveken szólnak; kigyókat vesznek fel és ha valami halálosat isznak nem árt nekik. (16, 17—18.) Dacára annak, hogy itt különböző jelekről tesz említést az írás, ők csak az idegen nyelveket ragadják ki, épügy mint az ádventisták a szombatot. Nem hiszem ugyanis, hogy valaki hirt tudna adni egyről közülök, aki a budai hegyekben pusztá kézzel viperákat vett volna fel. Aki az imákat hallja azt kell mondani, hogy semmi kifogásolni valót nem talál benne, különösen ha nem gyülekezeten hanem

egyedül imádkoznak avatatlanok előtt. Bőségesen említik a „Halaluja” és „Dicsőség az Urnak” valamint sűrűn hivatkoznak a vére, imaikban a legalázatosabbaknak tetik magukat, a saját gyülekezetükben kijut a csókolódzásból is, de a figyelő hamar rájön, hogy a szeretet testies és a léleknek gyümölcssei hiányoznak.

Az alázatosság helyett a legnagyobb foku elbizakodottság jellemzi őket. Minden más hívő közösség téves csak ők az igaziak. Egyik vezetőjük büszkén mondotta, hogy hatvankét napi imájába került míg a nyelveken szólás lelkét megkapta. Ahová mennek mindenütt a hívő gyülekezetek tagjaira vetik ki hálójukat. Hamarosan feltalálják a gyülekezetek forradalmár és elégedetlen elemeit és legelőször ezeknél igyekeznek a tulajdonképeni vezető tekintélyét aláásni. Hirdetvén a nagy szeretetet ami náluk van és közben nem mulasztja el az illető ravasz módon kitudakolni az egyes gyülekezeti tagok anyagi viszonyait. Ezután megkezdődik munkájuk. Titokban imaórákat rendeznek amelyen meg van mondva, hogy csak az számíthat pünkösdi lélekre aki mennél hangosabban és feltartott kezekkel imádkozik. A tusakodásnak nevezett lármás imaóra gyakran reggelig tart. E tusakodások alatt hasonló jeleket figyelhetünk meg mint a spiritiszta szeanszokon. Egyesek remegnek mások rángatóznak, a vezető szerint ekkor rázza meg a démon ami benne van. Egyik vagy másik úgy látja mintha a Szentlélek olyan közel volna, hogy ha sámlira állna elérhetné. Tény az hogy démonikus megnyilvánulások ezek amint azt vezetőjük is mondja, de a démon most még nem belülről munkálkodik, hanem kívülről. Különös érzésekről panaszkodtak egyesek akik eme összejöveteleken résztvettek. Elöl meleget éreztek a hátuk borzongott, külső erő nyomását érezték amely le akarta őket nyomni. Egyes nőket ez a külső erő odadobott ugyanynyra, hogy ájulásba estek közben mez nélkül maradt alsó testük nem valami épületes látványt nyújtott a hívő léleknek. Ezért szokták is figyelmeztetni a tusakodás megkezdése előtt, hogy vigyázzanak egymásra nehogy a sátán felcsufolja őket. Vizsgáljuk az írást, hogy találunk e benne a Szentlelket kérőknél ilyen jelenségeket?

Tusakodás közben vezetőjük eleinte velük imádkozik, majd felkelvén győztes hadvezérként jár közöttük érthetetlen szavakat mormolva, közbe közben letérdel imádkozni és ujjával a padlón kopogtat. Ha valaki már nagyon hangosan kiabál az szerintük erő alatt van és ilyenkor nem hiányzik a buzdítás a vezető részéről, hogy „még hangosabban.” Egyik gyülekezetünk vezetője kívánt kis gyülekezetével küzdeni a meg-

szentelődésért ami biblikus. Közben egy püncödista predikátor vetődött oda, aki azt mondta, így hiában is imádkoznak nem érnek el semmit, de azt a tanácsot adja mint tapasztalt tusakodó, hogy ne gondoljanak semmire, se Istenre se Krisztusra csak ezt mondják szünet nélkül: „Dicsőség! Dicsőség! És sok esetben órákig nem is képezi más az ima szövegét mint e mondás. Előfordul, hogy a gyülekezetükbe betévedő lélek minden bűnbánat és bűneinek rendezése nélkül egyszerre nyelveken kezd szólni. Különös szoros kapu!?

Több kevesebb ugynevezett tusakodás után megjön a várva várt nyelv. A lélek szava elakad egy darabig megáll artikulálan hangokat hallat amit dadogáshoz hasonlíthatunk és nem ura többé nyelvének. A nyelv mint egy más hatalma alatt lévő eszköz beszél vagy énekel, de sem az illető sem pedig a jelen levők nem értik mit. Héber, svéd, holland, angol, cigány és más nyelvek vagy nyelveknek keveréke. Akárcsak a tranceba eső spiritiszta médium. Egyik vezetőjük egy alkalommal, amikor házinyulai eltűntek a spiritisztáknál szokásos tallértáncoltatáshoz folyamodott, hogy megtudja hová lettek a nyulai. Természetesen a démonok becsapták ígérve, hogy ekkor vagy akkor meglesznek, de még maig sem lettek meg. Hogyan fér össze Krisztus és Belial?

Folyt. köv.

◆ HIREK. ◆

Beosztási jegyzék az 1934. évre.

Szuperintendens és tárnokmester Jakob János.
Budapest I. Hecher Ádám.
Budapest II. Kispest Angyalföld: Liebstock Jenő.
Dombóvár: Schmidt János.
Györköny: Löbel János.
Kaposvár: Dr. Szalós Artur.
Miskolc: Haszics János.
Nyiregyháza: Márkus J. András.
Pécs, Borjád: Schmidt János, (Dékány Elemér).
Szeged: Hecker Henrik.
A tábor diakonisa munka igazgatója: Jakob János.
A „Békeharang” szerkesztője: Dr. Szalós Artur.

A vallásellenesség Oroszországban.
A legutóbbi statisztika a következőket állapítja meg. A földműves nép közül 0.7% istentelen, 83% nem olvas vallásellenes iro-

dalmat, 64% nem jelenik meg a vallásellenes vitaestéken, 100%-nak otthonában szentképek vannak. 75% nézete szerint az embereket a vallás nem akadályozza, 22% a vallást hasznosnak tartja és csak 3% tartja károsnak. Isten igéje után nagy vágyódás nyilvánul meg és sokan nagy áldozatokat hoznak, hogy eme vágyukat kielégíthessék. Mily hálsának kellene lennünk, hogy nekünk szabad Isten igéjével foglalkozjunk. — Hivatalos adatok szerint az újszülöttek 44.5% mes lesz kereszttelve. Az elhaltaknak pedig több mint fele egyházi temetésben részesül. A még még meglévő templomok ünnepek alkalmával zsufolásig megtelnek. A pogányok dühösködnek és hiábavalóságot gondolnak, de az egekbe lakozó neveti és az Ur megcsufolja őket.

Schiw. Ev.

A vallások. Földünkön 1,8 milliárd ember él. Ennek két ötöde meg van kereszttelve. Nem egészen a fele, tehát az emberiség $\frac{1}{6}$ -e a római katolikus egyházhoz tartozik. Ez pedig 350 millió ember. A katolikus egyház nemcsak a legerősebb a keresztyén vallások között, hanem a tagjainak száma a legnagyobb az összes vallások között. A többi vallások a következőképpen oszlanak meg. Konfucius tanait 300 millió ember vallja, tehát az emberiség 16%-a. A mohamedánok számát 233 millióra becsülik majd 14%. Hindu 12%, buddhista 19 millióval 10.8%.

A protestánsok száma 164 millió az emberiségnek nem egészen 9%-a. Az orthodox keresztény egyházhoz 131 millió ember tartozik, valamivel több mint 7%. Következnek: a pogányok 122 millió 6.5%; felekezeten kívüliek 76.5 millió 4%. A zsidók száma 15.7 millió nem egészen 1%. *Apologete.*

Növekvő antiszemitizmus. Lengyelországban sok zsidó közel van az éhenhaláshoz. Lettorszában zsidó tanulókat akadályozzák abban, hogy szakiskolákat látogassanak. Németországból a zsidók ezrei menekültek. Belgiumban (Antwerpen) falragaszokon hirdettek bojkottot a zsidó üzletek ellen. Románia fél barbár módra bánik a zsidósággal. Görögország egyes részeiben kimutatták a zsidóságnak, hogy nem kívánják őket. Röviddel ezelőtt Tuniszban rátámadtak az egyes zsidókra. Argentínában erős mozgalom indult meg a zsidóság ellen. Kínai rablók pénzt zsaroltak a zsidóktól avval fenyegetvén őket, hogy a fehérorozsoknál gyűlöletet fognak ellenük szítani. Antiszemita lap jelent meg kanadai Torontóban. A lap hivatkozik a 83. zsoltár 5. versére: „Veszessük el őket, hogy ne legyenek nemzet, hogy ne emlegessék többé Izrael nevét.” E jelek mind azt mutatják, hogy közel van Izrael nemzet létele. *Apologete.*

Mt 24,5

Egy új Messiás. Jeruzsálem a különlegességek és különcök tábora. Így jelenleg a városban 8 személy is van aki magáról azt állítja, hogy messiás. Az utóbbi időben egy kilencedik csatlakozott hozzájuk, Dr. Eljahu személyében. Az új messiás perzsiából származik, ott egy missziói iskolát látogatott. A misszió költségére később Londonba került és orvosi diplomát szerzett. Ezután a beduinokhoz utazott Jeruzsálemben gyógyintézetet nyitott, amelyben arabokat és zsidókat ingyen kezelt. A sephardi zsidóknál nagy népszerűségnek örvendett. A perzsa sah udvari orvosának nevezte ki. Most Dr. Eljahu visszatért Jeruzsálembe. Lóháton megy végig a város utcáin és hirdeti, hogy ő a messiás és mind a három vallás egyesítése céljából predikációkat tart. Pénteken a moseebe megy, szombaton a panasz falához, vasárnap pedig a szent sir templomba. Emellett saját könyvét osztogatja a melyben magát új messiásnak nevezi. Ime az utolsó idők jelei.

Auf der Warte.

Egy szlovénszkói likörgyár olyan védjegyet választott magának, amely egy katolikus templomot ábrázol Benedekkel, a róm. kath. egyház szentjével, aki a kezében serleget tart. Ez ellen a nem éppen épületes reklám ellen a róm. kath. egyházi hatóság panaszt emelt azzal az indokolással, hogy a védjegy sérti a katolikus lakosság érzését. A legfelsőbb közigazgatási bíróság a panaszt elvetette, s megállapította, hogy mivel a likört a benedek rend kolostorában gyártják és árusítják, s ezt az egyházi hatóság nem tiltotta be, nem lehet arról szó, hogy a kérdéses védjegy sértse a katolikus egyházat és annak szentjét.

Harangszó.

↓ **Részeg elefánt.** Egy amerikai városban a cirkusból megszökött egy elefánt. Útja egy korcsma felé vezetett, ahol nyitva állt egy hordó pálinka. Az elefánt odalépett, s az egészet kiitta. A rendőrség tehetetlen volt a részeg elefánttal, amelyet csak a katonaság tudott öt órai munka után lefogni. Ezt a pálinkát emberek akarták meginni...

Április 18-án kísértük utolsó útjára, özv. Kraus Ignácné szül. visnyoi és füzesabonyi Molnár Etelka, ny. ovónő földi maradványait, Vel. Becskereken. Kedves testvérünk 12 éve volt tagja egyházunknak és ez idő alatt mindanyunk kedves „Etusnénije” lett. Fáradtságot nem ismerve, vár és dolgozott szegény szülők gyermekeinek, hogy télen legyen egy kis meleg ruhácskájuk, ugymond: mást nem tehetek, legalább ezzel dicsőíthessem Megváltómat. Pár évvel ezelőtt a „Békeharang” számára cikket fordított, mert amint mon-

Szeressétek egymást, volt az ő jelszava a gyülekezetben és az ő rokonai között is. Ami sokszor nem sikerült a prédikátornak, azt keresztül vitte ő, amennyiben nem nyugodott addig, amíg szeretetteit ki nem békítette. Rövid az életünk, szeressük egymást. Ő tudta, hogy élete végefélé jár és noha elég súlyos betegségszen szenvedett, mégis hősiiesen, minden panasznélkül, viselte keresztjét. 79 évet élt, élete azonban nagyobb-részt derűs, hazamenetele meg éppenséggel elalvás volt. E sorok írója ott állt halálos ágyánál, amikor átadta lelkét annak, aki őt e világba szölyította. Legkedvesebb helye az Istentisztelet volt, amelyet soha sem mulasztott el.

Temetése április 18-án délután 4 órakor volt Amikor ifjusagunk fuvós zenekara kedvenc énekét kezdte játszani a számtalan gyászolók közül alig maradt szem könnyek nélkül, mindenki tudta, ennek az éneknek nemcsak a dallama, hanem a szövege volt az irányadó, így hangzik: A szeretet hatalmát áldom, mely Jézusban felém hajol; a nagy Isten Fia, Megváltóm, magához vonz bűnporából! Nem gondolok többé magamra, csak rád óh szeretet s hatalmadra.

Rokonai és kicsiny becskerekai gyülekezetünk sokat vesztett halála által, mint összekötő kapocs még nagyon is szükség volna jelenlétére, azonban az Urnak is szüksége volt rá. Nyereményünk nagy az által, hogy egy szerető imádkozó szívvvel, szaporodott szeretteink száma az örökkévalóságban.

A gyászbeszédet Mayr Nándor szuperintendens tartotta, Lukács ev. 10. 42 v. alapján.

Szívből kívánjuk k. halottunk önzetlen életének, az örök boldogságot az Urnál a fényben fenn. Bennünket pedig tanítson arra, hogy itt e földön csak jövevények és vándorok vagyunk. S. Gy.

Hány új barátot szereztél már a „Békeharang” számára?

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért és kiadásért felelős:

Dr. Szalós Artur.

Kaposvár, Németh István-utca 2. szám.
Pénzküldemények ide küldendők.
